

tralisering med Nødvendighed skulde bevirke en Nedsættelse af Udgifterne. Lad os ikke faa Misforstaaelser paa dette Punkt. Der er ikke Tale om, at jeg siger, at Danmarks Neutralisering betyder større Militæruddgifter, men jeg siger lige saa lidt, at den vil betyde mindre. Det er noget, jeg aldeles ikke ved noget om, og som ingen kan vide noget om. Om Danmarks Neutralisering i Almindelighed skal jeg udtale, at det vil sikkert blive et meget besværligt og i hvert Fald meget langvarigt Arbejde at faa den gennemført, men jeg tvivler ikke paa, at en af Hovedbetingelserne for at faa den gennemført vil være, at vort Land efter Evne i rimelig Grad og efter rimelig Maalestok vil gøre sit til at vise sig beredt til at hævde vor Neutralitet i paakommende Tilfælde. Hvorvidt det vil medføre større Militæruddgifter eller de samme eller mindre end nu, er jeg fuldstændig ude af Stand til at sige, og jeg gentager det altsaa kun for at værgе mig imod den nævnte Argumentation, men ikke fordi jeg vil udtale noget om Størrelsen af disse Udgifter.

Jeg skal, som jeg udtalte, indskrænke mig hertil og endnu kun udtrykke Regeringens store Glæde og Tilfredsstillelse over den stærke Tilslutning, dens Politik har fundet fra — jeg tør vist med Sikkerhed sige — det langt overvejende Flertal i dette Ting. Denne Tilslutning er en af de væsentligste Støtter, en af de væsentligste Grundbetingelser for, at Regeringen kan arbejde videre henimod sit Maal.

Marineministeren (Jöhnke): Først skal jeg omtale et Andragende fra en Del Fiskere i Bandholm, der ønske at faa Farvandet omkring Askø prikket af. Det er anbefalet til mig af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Ole Olsen), men jeg ser mig ikke i Stand til at imødekomme det. Som jeg lige overfor lignende Andragender tidligere har gjort opmærksom paa, kan man ikke gøre nogen Undtagelse fra de Principper, Ministeriet maa følge, nemlig kun at bekoste Afmærkning i de Farvande, der maa siges at være af Betydning for den almindelige Sejlads, medens man ikke kan paatage sig at afmærke Farvande med Løb, der kun have lokal Interesse eller kun have Betydning for Fiskeriet. Paa saadanne Steder maa Afmærkningen bekostes af vedkommende Kommune, eller, hvis det er væsentlig til Gavn for Fiskerne, eventuelt af Landbrugsministeriet. Jeg beklager, at jeg ikke kan imødekomme det ærede Medlem.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) fremsatte nogle Bemærkninger vedrørende Benyttelsen af det for Hæren og Flaaden fælles Epidemihospital. Jeg skal bemærke, at dette Hospital, der blev bygget i Henhold til Lov af 7. April 1900, er beregnet for Mænd og væsentlig for de værnepligtige. Hvis det tillige skulde optage det faste Mandskabs Koner og Børn, der ifølge Søværnets Lønningslov have Krav paa at blive indlagte paa et militært Sygehus, maatte Hospitalets Indretning forandres. Der maatte oprettes en særlig Kvindefdeling og vistnok foretages forskellige Forandringer og Tilbygninger. Det er Grunden til, at Marinen for Konernes og Børnenes Vedkommende benytter Kommunens Epidemihospital, og Opholdet der er efter en Overenskomst mellem de to militære Ministerier og Københavns Magistrat fastsat til 2 Kr. 50 Øre pr. Dag. Det er den samme Takst, som fastsættes i Epidemiloven af 31. Marts 1900. Deraf godtgør Statskassen vedkommende Kommunekasse $\frac{3}{4}$. I det her omhandlede Tilfælde betaler Marineministeriet kun 2 Kr. 50 Øre pr. Sygedag, og ikke tillige, som det ærede Medlem anførte, $\frac{3}{4}$ af det samlede Beløb. Jeg skal anføre, at det Antal syge, som for Marineministeriets Regning i afvigte Finansaar er blevet indlagt paa Kommunens Epidemihospital, kun har udgjort 31, nemlig 2 Kvinder og 29 Børn.

Endelig har jeg kun tilbage en Sag vedrørende Forholdet ved Dragør Lodseri. Det ærede Medlem for Københavns Amts 3die Valgkreds (Hyller) har fremsat nogle Bemærkninger om Forholdene der og fremført Klager over, at Dragør Lodseri skulde være forurettet af Lodsinspektøren i Helsingør. Jeg skal udtale, at denne Klage savner enhver Grund. Efter de nærmere Bestemmelser af 12. December 1860 om de tre Sundlodseriers indbyrdes Ret til Lodsning, ere Lodserne fra de tre Lodserier lige berettigede til at lodse paa Strækningen mellem Helsingør og Dragør. Lodsinspektøren i Helsingør har, som anført af det ærede Medlem, ved flere Lejligheder skaffet sine Folk Lodsning i Eks. fra Stettin. Havde han ikke gjort det, havde ganske sikkert andre Landes Lodser faaet disse Lodsninger, og uagtet Helsingørs Lodser vare berettigede til de omhandlede Lodsninger, har Lodsinspektøren i Helsingør af kollegiale Hensyn godtgjort Lodserne i Dragør Lodsepengene fra Dragør til Helsingør. I Stedet for altsaa at forringe Dragør Lodseris Indtægter har Hel-